

[Jytte Andersen]

mødre går faktisk på arbejde. Der er heller ikke så mange særlige korps, som der tales om. I øvrigt er det bedre, at det er far eller mor, der passer barnet, når det er sygt.

Vi synes fortsat, det er vigtigt at få tilrettelagt en lovgivning, som sikrer forældre ret til frihed op til 20 dage om året med en dagpengelignende ydelse.

For det fjerde: Børns retsstilling. Børn har brug for rettigheder. De har brug for at blive hørt. I øvrigt har de også brug for at føle sig nyttige, for at føle sig værdifulde, og de har brug for, at de bliver taget med på råd.

Regeringen ønsker, som det fremgår af redegørelsen, at debatten om børns retsstilling fortsætter. I Socialdemokratiet ønsker vi spørgsmålet om børns retsstilling sat på den politiske dagsorden nu. Organisationen Børns Vilkår startede for et år siden en børnetelefon, og den har bestemt ikke været forgæves. Hundredvis af børns nødråb har lydt i telefonen. Tusindvis af børnesjæle skal åbenbart destrueres, mens regeringen ønsker debatten fortsat, måske bortset fra et par OBS-udsendelser, som i øvrigt kan være udmærkede.

Socialdemokratiet mener fortsat, at vi burde snakke om at få oprettet et børneombud kombineret med lokale børneombud og med mulighed for anonymt at søge råd og vejledning for børn. Vi kunne sikre et netværk af voksne, der lyttede til børn, tog børns parti og bragte deres behov ind i samfundsudviklingen. Børns behov har nemlig alt for længe efter vores opfattelse været trådt under fode.

Afslutningsvis vil jeg gerne fremhæve ministerens redegørelse på tre punkter: For det første læser vi den sådan, at der er en klar afvisning af nogen former for forældreløn. Det er godt nok økonomiske argumenter, der bruges, men vi må desværre erkende, at økonomiske argumenter tæller ganske meget. Vi oplever i redegørelsen en klar afvisning, og det er vi glade for; det vil vi godt rose ministeren for.

For det andet er der også en afvisning af en generel ret for forældre til tilskud fra kommunerne til børnepasningsordninger uden nogen form for indsigt og kontrol og forsvarlighed. Det synes vi faktisk også det er værd at rose ministeren for.

For det tredje anfægter ministeren ikke, at ventelisteproblemet er så stort som 30.000 børn. Jeg har også indtryk af, at ministeren ønsker det løst.

Det er tre holdningstilkendegivelser, vi som sagt gerne vil rose socialministeren for. Det har formentlig ikke været nemt at trænge igennem med den i den samlede regering.

(Kort bemærkning).

Kirsten Lee (RV):

Jeg er glad for at høre, at fru Jytte Andersen nu ønsker, at begrebet børns retsstilling skal sættes på den politiske dagsorden.

Jeg vil gerne minde fru Jytte Andersen om, at alle partier i dette Folketing undtagen Socialdemokratiet her i foråret var enige om, at der er behov for at se på børns retsstilling inden for det område, der hedder fjernelse af børn fra hjemmet, anbringelse af børn uden for eget hjem. Lad os også minde fru Jytte Andersen om, at der er blevet nedsat et udvalg til at se på det. Det er helt klart intentionen, at man kulegraver hele emnet børns retsstilling, men vi mente, det hastede med at få nedsat udvalget med henblik på anbringelse uden for hjemmet, og det har vi gjort. Jeg er glad for, at Socialdemokratiet nu også begynder at forstå, at det er vigtigt.

(Kort bemærkning).

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Det var den første del af talen, der handlede meget om institutioner, og hvordan børnene skulle have det dér, og hvis bare vi får oprettet disse institutioner, er alting godt.

Det, der er problemet i det hele taget, er jo, at vi ikke har ligestilling mellem alle de forældre, der har børn. Hvis man vil have del i de offentlige tilskud, skal man benytte en institutionsplads. Så længe pengene følger institutionerne, er det skævt, og det har det alle dage været. Det er de højestlønnede, der ofte herved får den største fordel.

Så kunne jeg ikke lide ordet forhistoriske. Jeg har talt med mange, også nogle, der venter børn i disse dage, og de har ét ønske, nemlig at få lov til selv at passe deres børn så meget som overhovedet muligt, helst det første par år, mens den største udvikling hos barnet sker.

Derfor synes jeg, at man skal vende tilbage til nutiden og prøve at se, hvordan tilgodeser vi børnene, og ikke køre på dette med: kvinderne hjem til kødgrøderne. Kvinderne nedvurderer gang på gang sig selv ved at sige, at det arbejde, der skal udføres dér, er nedværdigende.